

Sygn. akt XV C 1903/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Piotr Kowalski

Protokolant : starszy sekr. sąd. Iwona Wysiecka - Buczek

po rozpoznaniu w dniu 26.04.2013 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko(...)Bankowi (...) w K.

o pozbawienie wykonalności

I. Powództwo oddala

II. Zasądza od powoda A. B. na rzecz pozwanego (...) Banku (...) w K. kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. B. pozwem skierowanym przeciwko (...) Bankowi (...)w K. wniósł o pozbawienie ponad kwotę 328.585,70 zł wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego dnia 31 lipca 2005 r. przez (...)Banki (...) w K., któremu Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2005 r. w sprawie I Co 1090/05 nadał klauzulę wykonalności oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu w sprawie. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w dniu 18 lutego 1999 r. strony zawarły umowę o kredyt średnioterminowy w kwocie 250.000 zł Zgodnie zaś z punktem 13a umowy jako kredytobiorca oświadczył, że poddaje się egzekucji w zakresie roszczeń wynikających z umowy do łącznej kwoty 500.000 zł. W dniu 31 lipca 2005 r. Bank wystawił tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z 29 sierpnia 2005 r. w sprawie I Co 1090/03 nadał klauzulę wykonalności. Pozwany sporządził na dzień 29 września 2005 r. saldo zadłużenia z umowy. Powód spłacił kwotę 51.581,50 zł z kapitału głównego i kapitału do spłaty pozostało 198.418,50 zł oraz spłacił kwotę 112.033,20 zł tytułem odsetek, tj. łącznie 163.614,70 zł. W dalszym ciągu powód stała się spłacać zadłużenie. Pismem z 31 lipca 2009 r., pozwany potwierdził, iż do zapłaty z tytułu kapitału pozostała kwota 190.618,90 zł. Jak wynika z powyższego powód w okresie od 29 września 2005 r. do 31 lipca 2009 r. spłacił z tytułu kapitału kwotę 7.799,60 zł. W dalszej kolejności powód podniósł, że pozwany złożył do komornika wnioski o prowadzenie egzekucji do łącznej kwoty 500 zł nie uwzględniając kwoty 171.414,30 zł, którą powód zapłacił.

W odpowiedzi na pozew (...) Bank (...) w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany uznał za niesporne następujące okoliczności faktyczne:

a) pozwany udzielił powodowi kredyty na podstawie umowy z 18 lutego 1999 r. w kwocie 250.00 zł,

b) zgodnie z § 13 ww, umowy kredytowej powód poddał się egzekucji w zakresie roszczeń pozwanego wynikających z ww. umowy kredytowej do łącznej kwoty 500.000 zł

c) dnia 31 lipca 2005 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z 29 sierpnia 2005 r. w sprawie I Co 1090/05 nadał klauzulę wykonalności a podstawa wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nie jest przez powoda kwestionowana.

d) Powód w pozwie wskazał, że na dzień 29.09.2005 r. spłacił kwotę 51.581,50 zł tytułem kapitału i kwotę 112.033,20 zł tytułem odsetek. Doprecyzować jednak należy, że ostatnia wpłata powoda przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego miała miejsce dnia 20.04.2005 r. Po tej dacie, aż do wystawienia przez pozwanego bankowego tytułu egzekucyjnego oraz uzyskania prawomocnego postanowienia Sądu z dnia 29 sierpnia 2005 r. powód nie dokonywał żadnych wpłat.

Pozwany podał, że na podstawie tytułu wykonawczego wyegzekwowano od powoda łącznie kwotę 15.644,13 zł (z czego na poczt kapitału zaliczono kwotę 7.800 zł, na poczt kosztów 3.568,60 zł). Na dzień 19 grudnia 2012 r. zadłużenie powoda wynosi: kapitał 186.342,97 zł, odsetki 386.771,64 zł oraz koszty 14.350,85 zł. Zdaniem pozwanego był on upoważniony do prowadzenia egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, do wysokości zadłużenia wskazanego w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji. W niniejszej sprawie wskazane wymogi ustawowe zostały zachowane zważywszy, iż:

a) zgodnie z § 13 ww, umowy kredytowej powód poddał się egzekucji w zakresie roszczeń pozwanego wynikających z ww. umowy kredytowej do łącznej kwoty 500.000 zł a bankowy tytuł wykonawczy został wystawiony na kwotę 326.036,54 zł,

b) postanowienie Sądu Rejonowego w K. z 29.08.2005 r. ograniczyło zakres egzekwowanego na podstawie bte świadczenia, do kwoty 500.000 zł co uniemożliwia prowadzenie egzekucji na podstawie ww. tytułu wykonawczego ponad tę kwotę,

c) na podstawie tytułu wykonawczego wyegzekwowano w chwili obecnej kwotę 15.644,13 zł. a więc niższą niż dopuszczalna do wyegzekwowania,

d) fakt wcześniejszej częściowej spłaty kredytu, nie pozbawia pozwanego prawa do wystawienia BTE, na kwotę nie przekraczającą wskazanej w podpisanym przez powodowa, oświadczeniu o poddaniu się egzekucji.

W piśmie procesowym z 5 lutego 2013 r. powód rozszerzył żądanie pozwu i wniósł o pozbawienie wykonalności opisanego w pozwie tytułu wykonawczego w całości ewentualnie wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opisanego w pozwie ponad kwotę 320.741,17 zł. Nadto powód wniósł o udzielenia zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego w sprawie Km 1242/05 do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. W uzasadnieniu, powód wskazał, że pozwany nie miał prawa wystawienia BTE ponad kwotę 336.385,30 zł. Zdaniem powoda złożone przez niego oświadczenie o poddaniu się egzekucji stanowi górną granicę odpowiedzialności powoda z tytułu zawartej umowy o kredyt, w przypadku nie spłacenia żadnej kwoty. Jeżeli pozwany zakłada inną interpretację, to powód wniósł, aby sąd dokonał oceny tej klauzuli na podstawie przepisów o kontroli klauzul abuzywnych, albo przepisów art. 58 i 3531 k.c. w zw. z art. 5 k.c. W ocenie powoda, pozwany dopuścił się nadużycia prawa podmiotowego wystawiając BTE w oderwaniu od treści i umowy i spłaconych przez niego kwot z tytułu kapitału i odsetek. Ponadto powód podniósł zarzut przekroczenia przez pozwanego terminu do wystawienia BTE, albowiem termin ten upłynął z dniem 1 maja 2002 r.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 1999 r. A. B. zawarł z (...) Bankiem (...) umowę o kredyt średnioterminowy. Bank udzielił kredytobiorcy kredytu na zakup surowców w kwocie 250.000 zł płatny wraz z odsetkami do 31 stycznia 2002 r. W punkcie 13 umowy "kredytobiorca oświadczył, że

a) zgodnie z postanowieniami ustawy prawo bankowe, poddaje się egzekucji w zakresie roszczeń wynikających z tej umowy do łącznej kwoty 500.000 zł,

b) egzekucja obejmuje wszelkie należności wynikające z tej umowy, a także koszty postępowania sądowego związane z nadaniem klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu,

c) Bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny w ciągu 3 miesięcy od dnia, w którym roszczenie Banku wynikające z umowy stało się wymagalne.

(...) Bank (...) mógł wystawić bankowy tytuł egzekucyjny do kwoty 500.000 zł najpóźniej do 3 miesięcy po ostatecznym terminie spłaty całej wierzytelności.

Okoliczność bezsporna nadto potwierdzona dowodem:

- umowa o kredyt średnioterminowy, k. 4-5, oświadczenie, k. 52,

- zeznania powoda, k. 72,

31 lipca 2005 r. (...) Bank (...) wydał przeciwko A. B. bankowy tytuł egzekucyjny na łączną kwotę 326.036,54 zł.

Postanowieniem z 29 sierpnia 2005 r. Sąd Rejonowy w K. w sprawie o sygn. akt I Co 1090/05 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu dnia 31 lipca 2005 r. przez (...) Bank (...) w K., na mocy którego dłużnik A. B. winien zapłacić wierzycielowi (...) Bankowi (...) w K. kwotę 326.036,54 zł z odsetkami od kwoty 198.418,50 zł w wysokości 2,0 krotności odsetek ustawowych, od dnia 01.08.2005 r. do dnia zapłaty, z tym, że egzekucja dotycząca niniejszego tytułu egzekucyjnego może być prowadzona do kwoty 500.000 zł.

okoliczność bezsporna nadto potwierdzona dowodem:

- bankowy tytuł egzekucyjny, k. 37,

- postanowienie I Co 1090/05, k. 6 oraz k. 39,

Pozwany w piśmie z 31 lipca 2009 r. wezwał powoda do zapłaty pozostałej kwoty zadłużenia, która na dzień 31 lipca 2007 r. wynosiła ogółem 549.551,45 zł z tego:

- z tytułu umowy o kredyt średnioterminowy z 19.02.1999 r.,:

- kapitał 190.618,90 zł,

- odsetki do 31.07.2007 r. - 265.218,65 zł,

- koszty - 9.717,50 zł

dowód

- wezwanie, k. 7,

Pismem z 23 lutego 2012 r. pozwany złożył do Komornika Sądowego J. S. wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości.

dowód:

- wniosek, k. 38

- zeznania powoda, k. 72,

Na dzień 19 marca 2013 r. zadłużenie A. B. wobec (...) Banku(...)w K. wynosiło kwotę 586.351,68 zł, z czego kapitał obejmował kwotę 186.342,97 zł a odsetki 399.733,64 zł.

Dowód:

- pismo pozwanego, k. 62

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziła uzasadnionych wątpliwości Sądu. Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda A. B. w zakresie wysokości zadłużenia oraz wysokości dokonywanych spłat wierzytelności z 18 lutego 1999 r.

Zasadniczo stan faktyczny nie był między stronami sporny. Strony zgodnie oświadczyły m.in., że powód zaspokoił roszczenie w kwocie 171.414,30 zł. Przedmiotem sporu zaś pozostawała kwestia wysokości zadłużenia powoda wobec pozwanego Banku. Powód stał na stanowisku, iż na podstawie bankowego tytułu wykonawczego pozwany może domagać się zaspokojenia maksymalnie, co do kwoty 328.585,70 zł, która stanowi różnicę między maksymalną kwotą za jaką odpowiadał powód wynikającą z oświadczenia o poddaniu się egzekucji a kwotą 171.414,30 zł jaką powód spłacił do chwili wytoczenia powództwa z tytułu zaciągniętego kredytu u pozwanego.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, iż roszczenie powoda nie jest zasadne.

Stosownie do art. 843 § 3 k.p.c. w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Na marginesie należy dodać, że zarzuty dotyczące przekroczenia terminu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego jakie podnosił powód w swych dalszym piśmie nie mogą być skutecznie podniesione w postępowaniu z powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego. Zarzuty te mogły i powinny być podnoszone w postępowaniu sądowych o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W postępowaniu tym powód zaś nie złożył zażalenia i nie podniósł okoliczności przekroczenia terminu do wystawienia tego tytułu.

Przepis ten ogranicza możliwość zgłaszania zarzutów, które mogą stanowić podstawę wniesionego powództwa przeciwegzekucyjnego, wprowadzając w tej mierze instytucję prekluzji. Czasowe skutki tych działań stanowi chwila wniesienia pozwu. Po tej dacie powód traci możliwość powoływania nowych podstaw powództwa w toczącym się już postępowaniu. W związku z powyższym Sąd nie będzie rozpatrywał zarzutów powoda zawartych w jego pismach procesowych z dnia 5 lutego 2013 r. w przedmiocie naruszenia przez pozwanego terminu do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, nieważności czynności prawnej, naruszenia zasady swobody umów czy nadużycia prawa przez pozwanego oraz w piśmie procesowym powoda z 25 marca 2013 r. Sąd w swych rozważaniach skupi się natomiast na zarzutach, jakie zostały zawarte przez powoda we wniesionym powództwie.

Przepis art. 840 § 1 kpc, reguluje przesłanki powództwa przeciwegzekucyjnego - właśnie to powództwo bowiem, jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem w oparciu o przyczyny materialnoprawne - podstawy wymienione w punktach 1-3 omawianego przepisu. Por. też uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok SN z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73, LEX nr 7295; postanowienie SN z dnia 18 marca 1971 r., I CZ 110/70, LEX nr 6896.

Zgodnie z tym przepisem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie; 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powód wskazał, że podstawę jego roszczenia stanowi pkt 1 cytowanego przepisu. Wyjaśnić należy bowiem, iż na podstawie tego przepisu dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Oznacza to, iż powództwo opozycyjne oparte na omawianej podstawie, jest dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222), ale może przeczyć treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna (res iudicata) czy zawisłość sporu (lis pendens), m.in.: ugody sądowej, ugody zawartej przed sądem polubownym, aktu notarialnego, bankowego tytułu egzekucyjnego (postanowienie SN z dnia 27 listopada 2003 r., III CZP 78/03, Prok. i Pr.-wkł. 2004, nr 6, poz. 36).

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 1 kpc dłużnik winien wykazać nieistnienie zdarzenia, na którym oparto wydanie klauzuli wykonalności tzn. takich okoliczności, które wskazują, że określony tytuł nie powinien być opatrzony klauzulą wykonalności, jako niepodlegający wykonaniu lub niespełniający warunków przepisanych prawem egzekucyjnym. W literaturze wskazuje się, iż dłużnik może powoływać się w pozwie na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, jak również na zdarzenia zaistniałe pomiędzy powstaniem tytułu egzekucyjnego a nadaniem temu tytułowi klauzuli wykonalności, jednakże w zakresie tych ostatnich powinien wskazać na wpływ tych zdarzeń na nadanie klauzuli wykonalności. Jeżeli powód-dłużnik powołuje się na zdarzenia zaistniałe przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, to tenże dłużnik może zaprzeczyć obowiązkowi spełnienia na rzecz pozwanego-wierzyciela świadczenia wskazanego w tytule.

Jedynym przedstawionym przez powoda "zdarzeniem, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane była częściowa zapłata należności wobec pozwanego za udzielony kredyt w kwocie 171.414,30 zł. Wobec tak sprecyzowanego zarzutu, istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadzała się do ustalenia zasadności twierdzeń powoda o jego odpowiedzialności za dług do kwoty 500.000 zł z odjęciem sumy wpłaconej na poczet spłaty zadłużenia wynikającej z kredytu zawartego z pozwanym 18 lutego 1999 r.

Dla ustalenia tej istotnej w procesie okoliczności należało dokonać niezbędnych czynności dowodowych, z zachowaniem powszechnej zasady ciężaru dowodu. Zatem powoda obciążał ciężar udowodnienia takich zdarzeń, które pozbawiłyby wykonalności tytuł wykonawczy, wszak generalnie ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Na podstawie przedłożonych w sprawie dokumentów przez stronę powodową oraz przeprowadzonego dowodu z zeznań powoda słuchanego w charakterze strony, Sąd doszedł do przekonania, iż niezasadna jest argumentacja, że pozwany może dochodzić należności na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego w kwocie 328.585,70 zł. Wbrew twierdzeniom powoda okoliczność, że powód spłacił część należności wynikających z umowy kredytowej nie oznacza, w ocenie Sądu, że wpłacona przez niego kwota powinna odnosić się do kwoty, jaka widnieje na oświadczeniu o poddaniu się egzekucji. Skoro wierzyciel nie uzyskał pełnego zaspokojenia poprzez dobrowolną spłatę należności

powoda przysługuje mu możliwość dalszego dochodzenia roszczeń związanych z zawartą umową kredytową np. jak to uczynił pozwany w drodze postępowania egzekucyjnego.

Uprawnienia wierzyciela składające się na całość wierzytelności jako prawa podmiotowego, mogą być realizowane na drodze przymusu, jeżeli dłużnik dobrowolnie nie zaspokoi wierzyciela. Postępowanie egzekucyjne zmierza bezpośrednio do zaspokojenia roszczeń wierzyciela. Zaspokojenie polega na uzyskaniu świadczenia, do którego spełnienia jest zobowiązany dłużnik wobec wierzyciela.

Poza sporem jest, że powód nie kwestionował zasadności i legalności podjęcia decyzji przez Sąd Rejonowy w K. o nadaniu klauzuli wykonalności.

Jednocześnie, Sąd uznał, iż powód nie udowodnił, że nastąpiła całkowita spłata zadłużenia spowodowanego niespłaceniem pożyczki do wysokości określonej w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji. Podnoszenie przez powoda zarzutu naruszenia artykułu 97 prawa bankowego uznać należy za chybiony.

Zgodnie z art. 97. 1. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2012, Poz. 1376 ze zm.) bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. 2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Oświadczenie o poddaniu się egzekucji samo w sobie nie ma waloru tytułu egzekucyjnego, niemniej jednak jest podstawą wystawienia tytułu egzekucyjnego, a treść tytułu ma pozostawać w zgodzie z treścią oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Oświadczenie dłużnika stanowi element porozumienia się banku i dłużnika co do tego, że bank będzie uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w zakresie zindywidualizowanej wierzytelności bankowej i zgodnie z treścią oświadczenia dłużnika (vide: M. Bączyk, glosa do uchwały SN z dnia 9 lutego 2005 r., III CZP 80/04, Pr. Bank. 2006, nr 4, s. 12)

Bankowy tytuł egzekucyjny jest szczególnym aktem wystawionym przez bank. Powszechnie określany jest jako przywilej dla banku, który na podstawie swoich ksiąg lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. Tytuł ten pozwala ominąć drogę sądowego postępowania rozpoznawczego. W związku z tym określany jest mianem najbardziej kontrowersyjnego przywileju bankowego. Nie wdając się w głębsze rozważania natury konstytucyjności tej instytucji należy wskazać, że dotyczy on roszczeń jeszcze nie osądzonych. Roszczenie objęte tym tytułem podlega osądzeniu w wypadku, gdy dłużnik wystąpi o ustalenie, że nie istnieje zobowiązanie, z którego bank wywodzi roszczenia, albo z powództwem przeciwegzekucyjnym lub też z żądaniem zwrotu świadczenia wyegzekwowanego na podstawie tytułu wystawionego przez bank.

Reasumując powyższe oświadczenie o poddaniu się egzekucji odnosi się właśnie do postępowania wywołanego złożeniem wniosku do Komornika Sądowego. Jest to bowiem etap przymusowego dochodzenia od dłużnika uzasadnionych roszczeń wierzyciela. Kwota zaś 500.000 zł o jakiej mowa w tym oświadczeniu nie odnosi się do kwoty jaka została dobrowolnie spłacona przez powoda na etapie przed wszczęciem tego postępowania. Bank wystawia tytuł egzekucyjny w celu dochodzenia swych roszczeń na drodze postępowania egzekucyjnego. Oświadczenie złożone przez powoda o poddaniu się egzekucji do kwoty 500.000 zł oznacza, że bank występując z bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności do Komornika Sądowego jako organu uprawnionego do przymusowej egzekucji może dochodzić od dłużnika jedynie kwoty jaka została wskazana w tym oświadczeniu, bez względu na to, czy aktualne zadłużenie przekracza tę kwotę. Oświadczenie o poddaniu się egzekucji złożone przez powoda stanowi niejako bufor bezpieczeństwa dla niego w sytuacji, gdy należność główna wraz z należnościami

ubocznymi przekroczy rzeczoną kwotę. Jak wskazał pozwany w piśmie procesowym z 19 marca 2013 r. całkowite zadłużenie powoda na dzień wystawienia pisma procesowego wynosiło 586.351,68 zł. W związku z tym, bank już w tej dacie nie będzie mógł dochodzić należnego mu świadczenia od powoda ponad kwotę 500.000 zł. W związku z powyższym działania i postępowanie pozwanego uznać należy za prawidłowe, a zarzuty zawarte w wywiedzionym powództwie nie mogły skutecznie pozbawić wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. a contrario oddalił powództwo w całości. Na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. powoda jako stronę spór przegrywającą obciążono całością kosztów postępowania.